

Mirek Topolánek: Projev na veřejné diskusi na strategickém dokumentem Vize 2020 na téma moderní doprava

12.01.2010, Průhonice, Vize 2020

Jaké místo má doprava v konzervativně liberálním programu? Je to prosté. Starost o dopravní cesty je tradiční – a tedy velice konzervativní – součástí státní agendy. Kvalitní cesty slouží všem a vždy byly vizitkou fungující vlády. To platí už od dob králů a v tom se doprava liší od mnoha moderních a často zbytných vládních agend, které jen tahají poplatníkům peníze z kapes.

Kromě toho je možnost cestování důležitým rysem osobní svobody. Pro liberála je právo na svobodnou cestu z místa na místo daleko důležitější, než takzvané sociální jistoty.

Doprava nám tedy dává možnost uplatnit naše konzervativní i liberální hodnoty. A jak tyto hodnoty prosadíme? I to je, myslím, vcelku zřejmé. Nejprve to vezmu z konzervativního pohledu.

Jako konzervativci musíme důsledně vycházet z toho, že stát má povinnost postarat se o kvalitní dopravní spojení. To znamená, že v první řadě musíme zajistit, aby se veřejné prostředky neprojídaly, ale investovaly tam, kde dlouhodobě poslouží všem.

Investice do dopravní infrastruktury mají na rozdíl od investic do třináctých důchodů skutečný a maximální multiplikační efekt pro ekonomiku. Umožňují nejen rychlejší, bezpečnější a levnější přepravu zboží. Ale také zvyšují tolikrát skloňovanou mobilitu pracovní síly. Zvyšují zaměstnanost. Jsou klíčové pro stavební průmysl. Přitahují další investice do služeb spojených s transferem přes Českou republiku.

Máme toho ještě hodně co k dokončování. Uvedu alespoň pár staveb, které takříkajíc hoří: určitě R35 mezi Hradcem Králové a Mohelnicí jako alternativní dopravní cesta při komplikacích na D1. Určitě Pražský okruh. A celá řada dalších. Je zcela evidentní, že investice do opravy jsou investicemi do budoucnosti. Narozdíl od investic do okamžité spotřeby prosazovaných levicí tak jsou efektivní prevencí proti krizím.

Za druhé musíme pokračovat v našem úsilí zjednodušit administrativu při povolování dopravních staveb. Musíme zabránit zbytečným průtahům, ať už způsobeným byrokracií, či obstrukčními akcemi jednotlivců. Postavit kvalitní dopravní cesty je přece úkolem a povinností králů...

Za třetí nesmí stát dopustit, aby byl při budování dálnic, silnic a železnic okrádán. Je třeba zastavit zbytečné mrhání penězi. Ať už se jedná o otevřenou korupci, nebo v uvozovkách "jen" o korupci ve formě zbytečných staveb za státní peníze. Popřípadě naddimezované dopravní stavby, které si prosadí nejrůznější regionální lobby v rámci budování třeba dálniční sítě. Nepotřebujeme všude takové moderní superdálnice, jako je ta na Ostravu. Krále by přece neměl nikdo odírat...

Za čtvrté musí stát dbát o dopravní bezpečnost. Už samy kvalitní cesty zvyšují bezpečnost. Je však také třeba zajistit kvalitní značení a informace. A také dobrou práci policie.

Nyní ještě liberální pohled. Za prvé musíme při plánování dopravních investic vycházet ze zájmů jednotlivých občanů. Ne institucí, nebo různě motivovaných nátlakových skupin. O tom, kudy povede dálnice a kudy železnice, je třeba rozhodovat na základě skutečného prospěchu, který to lidem přinese a jaké bude skutečné využití těchto staveb. A samozřejmě podle nákladů, jak při stavbě, tak při provozování. Určitě je dobré převést na železnici co nejvíce nákladní dopravy. Ale u té osobní musíme být opatrní a dát lidem spíše možnost svobodné volby, než je do něčeho nutit.

Za druhé musíme uvažovat o tom, jak zapojit do budování dopravní infrastruktury soukromé investice. Při zvážení všeho toho, o čem jsem tu mluvil – tedy hledisek efektivity, potřeby a hlídání nákladů – jsou PPP projekty užitečným nástrojem, jak rychle zlepšit dopravu bez zbytečné zátěže pro daňové poplatníky.

Konečně třetím liberálním bodem jsou dopravní předpisy. Ty současné se zaklínají bezpečností. Ale daleko spíše přinášejí hrozbu trestů pro slušné lidi, které jsou často tvrdší, než u obecné kriminality, aniž by dokázaly například zabránit zvyšování počtů zabitých pod vlivem alkoholu. Rovněž podobné spektakulární akce, jako je povinné dýchání při každé silniční kontrole, spíše obtěžují tisíce lidí, než aby cíleně působily na zvýšení bezpečnosti.

Podívejme se tedy znovu na dopravní zákon a na jeho uplatňování. A aniž bychom dávali pardon zběsilým řidičům, odstraňme zbytečnou buzeraci občanů. Trestejme daleko tvrději ty, kteří něco provedou, něco zaviní. Ale do té doby se na každého řidiče dívejme jako na nevinného a podle toho s ním zacházejme. Princip presumpce viny určitě nepatří do arzenálu liberálů.

Na závěr mi dovolu je jen krátké shrnutí: Ať je konzervativně liberální cestování po modré vskutku královské a svobodné! Přeji všem šťastnou cestu do budoucnosti!

Ing. Mirek Topolánek, předseda ODS